

домъ-тъ на Іудинъ-тъ царь, ще ся заведжть при князове-тѣ на Вавилонскій-тъ царь, и тѣ ще говорять: Твои-тѣ прятати тя подигнажх, и ся прѣукрѣпих противъ тебе: загѣбнажх нозѣ-тѣ ти въ 23 тинж-тѣ, а тѣ ся оттеглихъ назадъ: И всички-тѣ ти жены и "чада-та ти ще ся отведжть при Халдейцы-тѣ: и "ты не ще изѣгнешъ изъ ржж-тѣ имъ, но ще бждешъ хванжть отъ ржж-тѣ на Вавилонскій-тѣ царь: и ще направиши да изгоритойзи градъ съ огнь.

24 И рече Седекій на Іереміїх: Никої да ся не научи за тѣзи думы, и нѣма да 25 умрещь. И ако чуїжъ князове-тѣ че съмъ говорилъ съ тебе, и дойдже при тебе, та ти рекжть: Изѣсти ни сего що говори ты съ царя: не скрый отъ наст, и нѣма да тя умртвимъ: и какво говори 26 царь-тѣ съ тебе: Тогазъ ще имъ речешь: "Азъ прѣложихъ моленіе-то си прѣдъ царя, "за да мя не вѣрне въ домъ-тѣ на Іонаена та да умрж тамъ.

27 И дойдохъ всички-тѣ князове при Іереміїх, та го попытахъ: и каза имъ споредъ всички тѣзи думы както заповѣда царь-тѣ. И тѣ прѣстанажх да говорять съ него, зашто не ся разумѣ това нѣщо.

28 И устанж Іеремія въ дворъ-тѣ на тъмницѣ-тѣ, дори до день-тѣ въ който ся прѣзвѣ Іерусалимъ: и тамо бѣ когато ся прѣзвѣ Іерусалимъ.

ГЛАВА 39.

1 Въ "девето-то лѣто на Седекій Іудинъ-тѣ царь, прѣзъ десетый-тѣ мѣсецъ, дойде Навуходоносоръ Вавилонскій царь, и всички-та my войска, противъ Іерусалимъ, 2 и го обсаїждахъ. А въ единадесето-то лѣто на Седекій, прѣзъ четвртый-тѣ мѣсецъ, деветый-тѣ день на мѣсецъ-тѣ, разби ся 3 градъ-тѣ. И "всички-тѣ князове на Вавилонскій-тѣ царь влѣзохъ, и сѣднажхъ въ срѣднїхъ-тѣ портж: Нергалъ-саreserъ, Самгарнено, Серсехимъ, начальникъ-тѣ на скопцы-тѣ, Нергалъ-саreserъ, начальникъ-тѣ на мудрецы-тѣ, и всички-тѣ други князове на Вавилонскій-тѣ царь.

4 И "щомъ гы видѣ Седекія Іудинъ-тѣ царь, и всички-тѣ ратни мажіе, побѣгнажхъ и излѣзохъ прѣзъ ношѣ-тѣ изъ градъ-тѣ, прѣзъ пажт-тѣ на царскѣ-тѣ градинж прѣзъ портж-тѣ, която е между двѣ-тѣ стѣни: и излѣзе прѣзъ пажт-тѣ на поле-то.

5 А войска-та на Халдейцы-тѣ погнѣ вспѣдъ тѣхъ, "та стигнажх Седекій въ полете-на Іерихонъ: и хванажхъ го, та го

п Гл. 39; 6. 41; 10.

р Ст. 18.

с Гл. 37; 20.

т Гл. 37; 15.

г Гл. 37; 21. 39; 14.

а 4 Цар. 25; 1-4. Гл. 52;

4-7.

б Гл. 38; 17.

с 4 Цар. 25; 4 и дрг. Гл. 52;

7 и дрг.

г Гл. 32; 4. 38; 18, 23.

д 4 Цар. 23; 33.

заведохъ при Навуходоносора Вавилонскій-тѣ царь ^{въ} Ривлѣ въ земї-тѣ Емаѣт, и изрече осажденіе вързъ него.

6 И посѣче Вавилонскій-тѣ царь сыновестѣ на Седекій въ Ривлѣ прѣдъ него: и всички-тѣ благородны Іудини посѣче 7 Вавилонскій-тѣ царь. И "избоде очи-тѣ на Седекій, и върза го съ оковы, за да 8 го заведе на Вавилонъ. И "царскій-тѣ домъ, и домове-тѣ на людіе-тѣ, изгориахъ Халдейци-тѣ съ огнь, и съсыпахъ Іерусалимскій-тѣ стѣни.

9 А "остатькѣ-тѣ на людіе-тѣ които останажх въ градъ-тѣ, и бѣжанцы-тѣ които прибѣгнажх при него, и остатъкѣ-тѣ на людіе-тѣ що бѣ останжль, закара плѣнницы у Вавилонъ Навузарданъ началникъ-тѣ на тѣлохранители-тѣ. И отъ людіе-тѣ, сиромаси-тѣ които нѣмахъ нищо, Навузарданъ началникъ-тѣ на тѣлохранители-тѣ остави гы въ Іудинѣ-тѣ земї, и даде имъ лозія и нивы въ онова врѣме.

10 И даде повелѣніе Навуходоносоръ, Вавилонскій-тѣ царь, за Іереміїх на Навузарданъ началникъ-тѣ на тѣлохранители-тѣ, и рече: Земи го и имай грыжж за него, и да не му сториш никакво зло; но каквото ти рече, така да му напривиши.

11 И проводи Навузарданъ началникъ-тѣ на тѣлохранители-тѣ, и Навузазванъ началникъ-тѣ на скопцы-тѣ, и Нергалъ-саreserъ началникъ-тѣ на мудрецы-тѣ, и всички-тѣ князове на Вавилонскій-тѣ царь, Проводижа та "зѣхъ Іереміїх отъ дворъ-тѣ на тъмницѣ-тѣ, и прѣдаохъ го ^и на Годолійх синъ-тѣ "на Ахикама сына Сафанова, за да го заведе въ домъ-тѣ си: и ся насели между людіе-тѣ.

12 И быде слово Господне къмъ Іереміїх, когато бѣ затворенъ въ дворъ-тѣ на тъмницѣ-тѣ, и рече: Иди та говори "на Авдемелеха Еюпянинъ-тѣ, и кажи:

Така говори Господъ Саваоѣ, Богъ Израилевъ:

Ето, азъ "ще направиши да ся сбжджатъ мои-тѣ слова вързъ тойзи градъ

За зло, а не за добро:

И ще ся извѣршаш прѣдъ тебе въ онзи день;

17 Но тебе ще избавиши въ онзи день, говори Господъ:

И нещѣ бждешъ прѣданъ въ ржж-тѣ на человѣцы-тѣ,

На които отъ лице-то ся ты боишъ.

18 Тогазъ непрѣмѣнно ще тя избавиши,

И нѣма да паднешъ отъ нохъ,

"Но животъ-тѣ ти ще ти бжде корысть,

О Понеже си уповаш на мене, говори Господъ.

е Справин Гл. 32; 4 съ лез.

12; 13.

ж 4 Цар. 25; 9. Гл. 38; 18.

52; 13.

з 4 Цар. 25; 11 и дрг. Гл. 52;

15 и дрг.

и Гл. 38; 28.

и Гл. 40; 5.

к Гл. 26; 24.

л Гл. 38; 7, 12.

м Дан. 9; 12.

н Гл. 21; 9, 45; 5.

о 1 Млт. 5; 20. Псал. 37; 40.

—